

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1233/2021
02.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Мирјане Андријашевић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александар Куљак, адвокат из ..., против тужених Основне школе „Христо Ботев“ Димитровград, чији је пуномоћник Биљана Јовановић, адвокат из ..., Гимназије „Свети Кирило и Методије“ Димитровград и ББ из ..., чији је пуномоћник Миодраг Ђорђевић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости споразума, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1067/2020 од 11.12.2020. године, у седници одржаној 02.11.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1067/2020 од 11.12.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1067/2020 од 11.12.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Димитровграду П1 132/18 од 11.09.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је, захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је ништав споразум од 30.08.2018. године закључен између тужених Основне школе „Христо Ботев“ Димитровград и Гимназије „Свети Кирило и Методије“ Димитровград, на који је сагласност дао тужени ББ, а који је код тужене Основне школе „Христо Ботев“ Димитровград заведен под бројем 1215/18 од 31.08.2018. године, а код тужене Гимназије „Свети Кирило и Методије“ Димитровград под бројем 02-705 од 30.08.2018. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца којим је тражио да се поништи споразум од 30.08.2018. године који су закључили тужена Основна школа „Христо Ботев“ Димитровград и тужена Гимназија „Свети Кирило и Методије“ Димитровград, на који је сагласност дао тужени ББ, а који је код тужене Основне школе „Христо Ботев“ Димитровград заведен под бројем 1215/18 од 31.08.2018. године а код тужене Гимназије „Свети Кирило и Методије“ Димитровград под бројем 02-705 од 30.08.2018. године. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженој Основној школи „Христо Ботев“ Димитровград на име трошкова поступка плати 29.450,00 динара. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да туженој Гимназији „Свети Кирило и Методије“ Димитровград на име трошкова поступка плати 950,00 динара.

Ставом петим изреке, обавезан је тужилац да туженом ББ на име трошкова поступка плати 29.450,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1067/2020 од 11.12.2020. године, ставом првим изреке одбијена је, као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставу првом и другом изреке. Ставом другим изреке, укинута је одлука о трошковима поступка садржана у ставу трећем и петом изреке и предмет у том делу враћен првостепеном суду на поновни поступак.

Против правноснаже пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољности и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом, одбијени су као неосновани основни и евентуални захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је ништав односно да се поништи споразум од 30.08.2018. године који су закључили тужена Основна школа „Христо Ботев“ Димитровград и тужена Гимназија „Свети Кирило и Методије“ Димитровград, а на који је сагласност дао тужени ББ, јер су утврдили да споразум није ништав правни посао, применом члана 152. и 153. Закона о основама система образовања и васпитања и Посебног колективног уговора за запослене у основним и средњим школама, с обзиром да је у свему закључен по правилима прописаним наведеним законом и колективним уговором. Нижестепени судови су одбили, као неоснован и евентуални захтев тужиоца, којим је тражио поништај спорног споразума, применом члана 111. и 112. Закона о облигационим односима, са образложењем да тужилац није уговорна страна и да не може тражити поништај спорног споразума. По оцени Врховног касационог суда нису испуњени услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. ЗПП, имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своју одлуку, односно да не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе нити је потребно ново тумачење права. Поред тога, тужилац није уз ревизију доставио пресуде из којих би произлазо закључак о различитом одлучивању у истој правној ствари, при чему правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом као у овом случају зависи од утврђеног чињеничног стања, те с тим у вези код утврђеног да је испоштована процедура приликом закључења спорног споразума, да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној.

С обзиром да на основу изнетог следи да у овом случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, то је Врховни касациони суд одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 22.10.2018. године, а предмет тужбнеог захтева је утврђење ништавости односно поништај спорног споразума од 30.08.2018. године.

Према природи тражене правне заштите, ова парници спада у парницу из радних спорова.

Чланом 441. ЗПП прописано је да у парницама из радних спорова ревизија је дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека према вредности спора.

У овом случају не ради о парници из радног спора у смислу члана 441. ЗПП (код којих је ревизија увек дозвољена), иако тужилац тужбом тражи заштиту права из радног односа, јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, већ утврђење ништавости односно поништај спорног споразума, па ревизија тужиоца није дозвољена.

Са напред наведених разлога применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић